

۲۰

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

یا वोહ, جیسنے پھدا ફرમાયા آسماનોں اور اُمینکو, اور اُتارا توندھارے ભલેકો આસ્માનકી તરફસે

مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ

પાની, ફિર ઉગાએ હમને ઈસસે બારોનક બાગોંકો. તુંદહારે બસમેં ન થા કિ

تَنْبِتُوا شَجَرَهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ بِبَلِّ هُمْ قَوْمٌ يَعْبُدُونَ ۝۴۰

ઉગાઓ ઉનકે દરખ્ત. કયા કોઈ મા'બૂદ ઓર ભી હે અલ્લાહકે સાથ. બલ્કિ વોહી લોગ રાહસે બેરાહ હે (૬૦) યા વોહ,

جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلْقَهَا أَهْلًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي

જિસને બનાઈ અમીન ઉસને બસનેકો, ઓર કર દેં ઉસકે નશેબોંમેં નહરેં, ઓર બનાયા ઉસકે લિયે પહાડોંકા લંગર

وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بِبَلِّ أَكْثَرُهُمْ

ઓર કર દિયા દો દરિયાઓંકે દરમિયાન રોક. કયા કોઈ મા'બૂદ ઓર ભી હે અલ્લાહ કે સાથ ? બલ્કિ ઉન્હીકે બોહતરે

لَا يَعْلَمُونَ ۝۴۱

જાહિલ હેં (૬૧) યા વોહ, જો સુનતા હે બેકરાકી, જબ ઉસે પુકારા, ઓર દૂર કરતા હે

السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا

સખ્તીકો, ઓર બનાતા રહતા હે તુમકો અમીનકા હકદાર. કયા કોઈ મા'બૂદ ઓર ભી હે અલ્લાહકે સાથ ? તુમ લોગ

تَذَكَّرُونَ ۝۴۲

બહોત કમ સોચતે હો (૬૨) યા વોહ, કિ રાહ દે તુમ્હેં ખુશકી ઓર તરીકી તારીકિયોંમેં, ઓર જો

يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَعْلُهُ تَعْلَى

ભેજે હવાઓંકો ખુશખબરી સુનાતી અપની રહમતસે પહલે, કયા કોઈ મા'બૂદ ઓર ભી હે અલ્લાહકે સાથ ? બુલ-દોબાલા હે

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۴۳

અલ્લાહ ઉસસે જિસકો વોહ શરીક કરાર દેતે હે (૬૩) યા વોહ, જો મખ્બૂકાતકી ઈબ્તિદા કરે, ફિર દોબારા પૈદા ફરમાએગા ઉનકો, ઓર

يَذَرُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَلْ هَاتُوا

રોઝી દે તુમ્હેં આસ્માન ઓર અમીનસે. કયા કોઈ મા'બૂદ ઓર ભી હે અલ્લાહકે સાથ ? કેહ દો, કિ “લાઓ

بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۴۴

અપની દલીલ અગર સચ્ચે હો” (૬૪) કેહ દો, કિ “નહીં બતા સકતા કોઈ આસ્માનવાલા,

وَالْأَرْضِ الْغَيْبِ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٤٥﴾

اور زمين والى جہانکو، مگر اعلیٰ۔“ اور وہ لوگ نہیں پہچانتے کہ کب اٹھائے جائیں گے (۴۵)

بَلْ أَذْرَكَ عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٤٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا

بھٹکے کیا رسالہ پالیٰ ان کے دل میں آئیں گے... بھٹکے وہ تو اس کی طرف سے شک میں پڑے ہیں.. بھٹکے

ہُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٤٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا

وہ اس کی طرف سے اٹھیں گے (۴۶) اور سوال کیا کہیں گے، کہ کیا جب وہ لوگ وہاں سے اٹھیں اور

أَبَاءُكُمْ إِنَّا لَمُخْرِجُونَ ﴿٤٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُكُمْ

ہمارے باپ دادا، تو کیا ہم ان کو نکالیں گے (۴۷) کہہ رہے ہیں کہ اس سے ہم بھی ہمارے باپ

مِنْ قَبْلُ ۚ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي

دائے میں سے پہلے۔ یہ نہیں ہے مگر اگلیوں کی کہانیاں (۴۸) تم جاکر دیکھو، کہ

الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ

“زمین میں جاؤ، دیکھو کہ کیا مجرموں کی انجام دہی تھی“ (۴۹) اور تم رنج نہ کرو

عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَلَالٍ مِّمَّا يَكْفُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ

انہیں، اور نہ دیکھو کہ اس سے، جو یہ سب بھلا کر رہے ہیں (۵۰) اور بھلا کرتے ہیں کہ کب

هَذَا الْوَعْدُ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥١﴾ قُلْ عَلَىٰ أَنْ يَكُونَ

آئیے گا یہ وعدہ (۵۱) جواب دے، کہ “کیوں ہے کہ

رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو

تو میرے پیچھے آئے ہوں کچھ اس کا، جس کی جلدی پڑی ہے تمہیں“ (۵۲) اور بھلا شوق تو میرا

فَضْلٌ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِنَّ

پروردگار ان کے لئے بہترین ہے لوگوں پر، لیکن ان کے ہونے سے شکر گزار نہیں (۵۳) اور بھلا شوق

رَبِّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٥٤﴾ وَمَا مِنْ

تو میرا پروردگار، جو ان کے دل میں چھپاتے ہیں اور جو اعلان کرتے ہیں (۵۴) اور نہیں کوئی

غَآيِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾ إِنَّ هَذَا

جہاں آسمان اور زمین کا، مگر وہاں ہر چیز کا بیان کرنے والی کتاب میں (۵۵) بیشک یہ

الْقُرْآنَ يَقْضُ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ

કુરઆન, ઝાહિર કર દેતા હે બની ઇસ્રાઈલ પર બોહતેરી બાતેં, જિસમેં વોહ

يَخْتَلِفُونَ ۝ وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ

ઝગડતે હેં (૭૬) ઓર બેશક વોહ ઝરૂર હિદાયત વ રહમત હે માન જાનેવાલોકે લિયે (૭૭) બેશક તુમહારા રબ

يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

ફેસલા ફરમાતા હે ઉનકા અપને હુકમસે. ઓર વોહ ઇઝતવાલા ઇલ્મવાલા હે (૭૮) તો ભરોસા રખો અલ્લાહ પર,

إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ السَّوْتِي وَلَا تُسْمِعُ

બિલાશુબહ તુમ ખુલે હૂએ હક પર હો (૭૯) બેશક તુમહારા પૈગામ ન કાન ખોલ સકે ઉન મુદ્દા દિલોંકા, ઓર ન ઉન કાન

الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَمَى

રખતે હૂએ બહરોંકા, જબ યહ પીઠ દિખા કર ફિર ગએ (૮૦) ઓર ન તુમ હો ઇન અન્ધોંકો રાહ દેનેવાલે

عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْمِعُونَ ۝

ઉનકી ગુમરાહીસે. તુમ નહીં કાન ખોલતે મગર ઉનકા જો માન જાએ હમારી આયતોંકો, ફિર વોહ નિયાઝ મન્દ હેં (૮૧)

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ

ઓર જહાં પડ ગઈ ઉન પર હોનેવાલી બાત, કિ નિકાલ દિયા હમને ઉનકે લિયે એક ચોપાયા ઝમીનસે,

تُكَلِّمُهُم أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُ

કિ ઉનસે બાતચીત કરને લગે, કિ બિલાશુબહ લોગ હમારી નિશાનિયોંકા યકીન નહીં રખતે (૮૨) ઓર જિસ દિન કિ હમ હાંકા કરકે ઇંકહા

مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّىٰ

કરેંગે હર ઉમ્મતસે એક ફોજ, જો ઝુટલાતી રહતી હે હમારી આયતોંકો, તો એક દૂસરે પર બઢનેસે રોકે જાએંગે (૮૩) યહાં

إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكْدَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَلَا أَنْتُمْ

તક કિ જબ સબ આ ચુકે, ફરમાન હુવા કિ કયા તુમહી લોગોને ઝુટલાયા થા મેરી આયતે, હાલોંકિ ન પહેંચ સકા ઉસ તક તુમહારા ઇલ્મ, યા તુમ આખિર કયા

تَعْمَلُونَ ۝ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ۝

કરતે થે (૮૪) ઓર આ પડી આનેવાલી બાત ઉન પર, જો અંધેર મથા રખા હે, તો અબ બોલી નહીં નિકલતી (૮૫)

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنَا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصَرًا ۚ إِنَّ

કયા ઉન્હોંને નહીં દેખા કિ હમને બનાઈ રાત કિ આરામ લેં ઉસમેં, ઓર દિનકો દેખભાલ કરનેવાલા. બેશક

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۶﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ نَفْعَةٌ

ઉસમેં ઝરૂર નિશાનિયાં હેં ઉનકે લિયે જો માન જાએ (૮૬) ઓર જિસ દિન ફૂંકા જાએગા સૂરમેં, કિ ઘબરા ઉઠે

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ

આસ્માનોં વાલે ઓર ઝમીન વાલે, મગર સિવા ઉનકે જિન્હેં અલ્લાહને ચાહા, ઓર સબ

أَتَوْهُ دُخْرَيْنَ ﴿۸۷﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ

હાઝિર આએ આજિઝોંકી તરહ (૮૭) ઓર દેખોગે પહાડોંકો, ખયાલ કરોગે કિ જમે હેં, હાલાંકિ વોહ

مَرَّ السَّحَابِ طُنُجًا ۖ صَنَعَ اللَّهُ الَّذِي اتَّقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ

બાદલકી તરહ ચલ રહે હેં. યહ કારીગરી હે અલ્લાહકી, જિસને મુનાસિબ મઝબૂતી બખ્શી હર ચીઝકો. બેશક વોહ ખબરદાર હે

بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۸﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ

જો કુછ તુમ લોગ કરો (૮૮) જો કર લાયા નેકી, તો ઉસકે લિયે ઉસસે ભી બેહતર હે. ઓર વોહ

فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿۸۹﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهَا

ઘબરાહટસે ઉસ દિન અમ્નમેં હેં (૮૯) ઓર જો કર લાયા બુરાઈ, તો ઓંધે મુંહ જોંક દિયે ગએ

فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۰﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ

જહન્નમમેં. નહીં બદલા દિયે જાઓગે, મગર જો કરતૂત કર લાએ હો (૯૦) મુઝે બસ યહી હુકમ દિયા ગયા હે કિ

أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ ۚ الَّذِي حَرَّمَ هَٰؤُلَاءِ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَ

મા'બૂદ માનૂં ઈસ શહરકે રબકો, જિસને હુમત બખ્શી ઉસે, ઓર ઉસીકા સબ કુછ હે. ઓર

أَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۱﴾ وَإِنْ أَتَلُّوا الْقُرْآنَ فَمِنْ

મુઝે હુકમ દિયા ગયા હે કિ મેં ફરમાંબરદાર રહૂં (૯૧) ઓર તિલાવત કરતા રહૂં કુરઆનકી. તો જો

اهْتَدَىٰ فَاتِّمَّ يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا

રાહ પર આયા, તો વોહ અપને હી લિયે બર સરેરાહ હે. ઓર જો બેરાહ હુવા, તો કેહ દો કિ મેં બસ

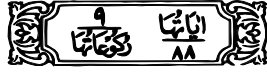
مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿۹۲﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرَ يَكُمُ آيَاتِهِ

તુમ્હેં ડર સુના દેનેવાલા હૂં (૯૨) ઓર કહો કિ સારી હમ્દ અલ્લાહકી, જલ્દ દિખા દેગા તુમ્હેં અપની નિશાનિયાં

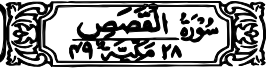
فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾

તો પહચાન લોગે ઉન્હેં. ઓર નહીં હે તુમ્હારા રબ ગાફિલ, એ લોગો તુમ્હારે કરતૂતસે (૯૩)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ کے کس کس میں

نام سے اہل کتاب کے ہذا مذکور ہوا ہے

آیات ۷۷ و ۷۸

طَسَمَ ۱ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ

تا-سین-میم.. (۱) یہ ہیں آیتوں کی کتاب کی (۲) پڑھ کر دے ہیں تم پر اس کی باتوں

مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۳ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا

موسا اور فرعون کا، ان کے لیے جو مان لے (۳) بیشک فرعون بڑھ گیا تھا

فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ مِنْهَا مِمَّنْهُمْ

اس زمین میں، اور بنا دیا تھا ان کے لوگوں کو گروہ، ان میں سے ایک گروہ کو پست جانتا،

يَذَّبِحُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُمْ مِنَ الْمُنْكَرِينَ

کھڑک کر دیتا ان کے بچوں کو، اور زندہ چڑھاتا ان کی عورتوں کو، بیشک وہ کفر سے ہیں (۴)

وَلْيُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَ

اور چاہتا ہے کہ ہم سجدہ کریں ان پر، جو پست کیے گئے ہیں اس سرزمین میں۔ اور

نَجْعَلَهُمْ آيَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۵ وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

کے لیے انہیں نشان بنادیں، اور بنادیں ان کے وارث (۵) اور ہم ان کے لیے زمین میں،

وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ فَأَكُونُوا بِحُزْنٍ

اور ہم دکھائیں فرعون و ہامان اور ان کے لشکر کو، جن کو وہ اس کرتے تھے (۶)

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَذَا اخْفَتِ عَلَيْهِ فَالْقِيَّةِ

اور ہم نے وحی کی ام موسیٰ کو کہ دیکھو اس کے لیے، تو اس نے اسے دیکھ لیا۔ فرعون اس کے لیے اس پر تو اس نے اسے دیکھ لیا

فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ

سینہ میں، اور نہ ڈرو نہ سوچو، ہم اس کو لوٹا کر تمہارے پاس لائے گا، اور اس کو

الرُّسُلِينَ ۘ فَالْتَقِطْهُ ۙ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَاقًا

سے بنانے والے ہیں (۷) پکڑ لو اسے فرعون کے لیے ان کے لیے دشمن اور سب سے

إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۘ وَقَالَتْ

بیشک فرعون و ہامان اور ان کے سارے لشکر جھوٹے ہیں (۸) اور کہی

أَمَرَ أَنْ تُرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ

ફિરઓનકી ઔરત, આંખોંકી ઠંડક હે મેરે ઔર તુમ્હારે લિયે. ઉસકો કતલ ન કરો. કરીબ હે કિ

يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَكِنَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۙ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ

હમં નફઅ દે, યા બનાવેં હમ ઉસકો બેટા, ઔર વોહ લોગ બેખબર થે (૯) ઔર સુબહકી,

أَوْ مُوسَىٰ فِرْعَاوْنَ كَأَدَّىٰ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلٰى

મૂસાકી માંકે દિલને બેસબ્રીસે. યકીનન કરીબ થા કિ વોહ ઉન્હેં આહિર કર દેતી, અગર હમ ન ઢારસ બન્ધાને

قَلْبِهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۙ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ

ઉનકે દિલ પર, તાકિ વોહ રહે હમારી બાતકે માનનેવાલોંસે (૧૦) ઔર બોલી ઉનકી બહનકો કિ ઉસકે પીછે પીછે જા,

فَبَصَّرْتُ بِهَا عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۙ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ

તો વોહ દેખતી રહી ઉસકો દૂરસે, ઔર ઈન સબકો ખબર નહીં (૧૧) ઔર હમને રોક રખા થા ઉન પર

الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ

સારી દાઈયોંકો પહલેસે, તો વોહ બોલ પડી, કિ ક્યા મેં બતા દૂં તુમ્હેં એસે ઘરાનેકો,

يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ۙ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ

જો ઉસકી પરવરિશ કર દેં તુમ્હારે લિયે ઔર વોહ લોગ ખેરખવાહ હેં (૧૨) યુનાન્થે વાપસ લાએ હમ ઉન્હેં ઉનકી માં તક,

تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ

કિ ઉનકી આંખ ઠંડી હો, ઔર રંજ ન કરે, ઔર તાકિ જાન લેં કિ અલ્લાહકા વા'દા ઠીક હે. લેકિન

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۙ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ أَسْتَبْدَتْهُ

ઉનકે બોહતેરે જાહિલ હેં (૧૩) ઔર જબ વોહ પહોંચ યુકે અપની મઝબૂત ઉમ્મકો ઔર ડીલડોલકે બરાબર હો ગએ, હમને દિયા ઉન્હેં

حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نُجِزِي الْمُحْسِنِينَ ۙ وَدَخَلَ

હુકમ વ ઈલ્મ. ઔર ઈસી તરહ બદલા દેતે હેં હમ મુખ્લિસ બન્દોંકો (૧૪) ઔર વોહ દાખિલ હૂએ

الْمَدْيَنَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا

શહરમં વહાંકે લોગોંકે સોનેકે વક્ત, તો પાયા ઉસમં

رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَنِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ

દો શખ્સોંકો કિ લડ રહે હેં. યહ ઉનકી જમાઅતકા, ઔર વોહ ઉનકા દુશ્મન.

فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ

तो इरियादकी उनसे जो उनकी जमाअतका था, उस पर जो उनका दुश्मन था.

فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ

तो घूंसा मारा उसे मूसाने, तो कज़ा आ गઈ उसकी. बोले, कि “यह शैतानकी तरफ़से हो गया.

إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي

बिलाशुबह वोह दुश्मन है भुला हुआ, गुमराह करनेवाला” (१५) हुआ की कि “परवरदिगारा बेशक मैं ने भुद अपनेको सताया,

فَاعْفُرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قَالَ رَبِّ

तू बप्शदे मुझे”, तो बप्श दिया उन्हें. बेशक वोह गफूररहीम है (१६) ठकरार किया, कि परवरदिगारा

بِمَا أَعْمَيْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ۝ فَأَصْبَحَ

यूँकि ठ-आम इरमाया तूने मुअ पर, तो न रहूँगा मैं मुजरिमोंका मददगार (१७) फिर सुबहकी

فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۚ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ

उस शहरमें उरते हुआ योकरने, कि अयानक वोही जिसने मदद मांगी थी उनकी कल,

يَسْتَصْرِحُهُ ۚ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا أَنْ

बिल्ला रहा उनसे. बोले उसे मूसाने, “कि बेशक तू यकीनन भुला हुआ जगडावू है” (१८) फिर जब

أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا ۚ قَالَ يٰمُوسَى أَتُرِيدُ

याहा कि पकड़ें उसे, जो ठन दोनोंका दुश्मन है, तो बोल दिया, कि “ओ मूसाने क्या चाहते

أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۚ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ

हो कि मुअको भी कत्व कर दो, जिस तरह मारी तुमने ओक जान कल. तुम नहीं चाहते, मगर यह कि

تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ

हो जाओ जबरदस्त इस सरजमीनमें, और यह नहीं चाहते कि दुरुस्त करने

الْمُصْلِحِينَ ۝ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى

वालोंसे बनो” (१८) और आया ओक शप्स शहरके आपरी किनारेसे दौडता.

قَالَ يٰمُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ

बोला, कि “ओ मूसाने बेशक सारे दरबारी मशवरा कर रहे हैं तुम्हारे लिये, कि कत्व कर दें तुमको. तो निकल जाईये

إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿۲۰﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۚ

બેશક મેં આપકે ખેરખાહોંસે હું” (૨૦) તો નિકલ પડે વહાંસે ડરતે ચોક-ને.

قَالَ رَبِّ اجْنُبْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۱﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ

હુઆ કી, કિ “પરવરદિગારા બચાવે મુઝકો ઇન ઝાલિમ લોગોંસે” (૨૧) ઓર જબ રુખ કિયા

مَدْيَنَ قَالَ عَلَىٰ رَبِّيَ أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۲۲﴾ وَ

મદયનકી તરફ, બોલે, કિ “કરીબ હે કિ મેરા રબ ચલાએ મુઝે સીધી રાહ” (૨૨) ઓર

لَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ ۚ

જબ ઉતરે મદયનકે પાનીકે પાસ, તો પાયા વહાં પર લોગોંકા એક ગિરોહ, કિ જાનવરોંકો પાની પિલા રહે હેં.

وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودُنِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۚ

ઓર પાયા ઉન લોગોંસે અલગ દો ઓરતેં, કિ રોક રહી હેં અપને જાનવર. પૂછા કિ તુમ દોનોંકા કયા હાલ હે.

قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّقَ الرَّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿۲۳﴾

વોહ બોલી, કિ “હમ ન પિલાએંગે, યહાં તક કિ પિલા કર વાપસ લે જાએ ચરવાહે. ઓર હમારે બાપ બડે બૂઢે હેં” (૨૩)

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ

તો પાની પિલાયા મૂસાને દોનોંકે જાનવરોંકો, ફિર ઘૂમે સાયાકી તરફ, તો હુઆકી કિ પરવરદિગારા જો કુછ ભી તૂ મુઝ તક ઉતાર

إِلَىٰ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿۲۴﴾ فَجَاءَتْهُ أَحَدُهُمَا تَمَثُّيًّا عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ ۚ

દે ખાનેકો મેં ઉસકા હાજત મન્દ હું (૨૪) તો આઈ ઉનકે પાસ ઇન દોનોંસે એક શમકે સાથ ચલતી,

قَالَتْ إِنَّ ابْنِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا

બોલી, કિ “બેશક મેરે બાપ બુલા રહે હેં, આપકો, તાકિ દેં આપકો ઉજરત, જો પાની પિલા દિયા થા આપને હમારે આરામ

جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۚ قَالَ لَا تَخَفْ ۚ نَجَوْتَ مِنَ

કો, “પસ જબ આએ વોહ ઉનકે પાસ ઓર બતા દિયે ઉન્હેં સારે વાકેઆત, જવાબ દિયા કિ મત ડરો.. તુમ બચ નિકલે

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۵﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْبَىٰ بِأَسْتَأْجِرُهُ ۚ إِنَّ

ઝાલિમ લોગોંસે (૨૫) ઇન દોનોંમેંસે એક બોલી, કિ “ઐ મેરે બાપ ઇનકો ઉજરત પર રબ લીજિયે.

خَيْرٌ مِّنْ اسْتَأْجَرَتِ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿۲۶﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ

કિ અચ્છા જિસે ઉજરત પર રખિયે વોહ હે જો મઝબૂત અમાનતદાર હો” (૨૬) વોહ બોલે, કિ “મેં ચાહતા હું કિ

أَنْ أَتُحَكِّمَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي

તુમ્હારા નિકાહ કરદૂં અપની ઇન દોનોં બેટિયોં મેંસે એકસે, ઇસ પર કિ તુમ કામ કરો મેરા આ

حَجِيرٍ فَإِنْ أَتَسْتَعَشِّرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ

સાલ. ફિર અગર પૂરા કર દિયા તુમને દસ સાલ, તો યહ તુમ્હારી તરફસે હે. ઓર મેં યહ નહીં ચાહતા કિ

أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٥﴾

મશક્કત ડાલૂં તુમ પર. આઈન્દા પાઓગે મુઝે, ઇન્શાઅલ્લાહ, અહલિયતવાલોંસે” (૨૭)

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا

જવાબ દિયા, કિ “યહ હો ચુકા મેરે આપકે દરમિયાન. દોનોં મેંસે જો મુદત મેંને પૂરી કર દી, તો મુઝ પર

عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٦﴾ فَلَمَّا قَضَىٰ

કોઈ ઇલ્લામ નહીં. ઓર અલ્લાહ હમ લોગ જો કેહ રહે હેં ઉસકા ગામિન હે” (૨૮) તો જબ પૂરી કરલી

مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا

મૂસાને મુદત, ઓર ચલે લેકર અપની બીબીકો, મહસૂસ કિયા તૂરકી તરફસે આગ.

قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَلْعَلْ أَتِيكُمْ مِنْهَا

બોલે અપની બીબીસે, કિ “ઠહરો મેંને દેખલી હે આગ, શાયદ મેં વહાંસે તુમ્હારે પાસ કોઈ

بَخِيرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا

ખબર લાઊં, યા આગકી દહકતી ચિંગારી કિ તુમ તાપ લો” (૨૯) તો જબ આએ વહાં,

نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ

પુકારે ગએ મેદાનકે દાહિને કિનારેસે, ઇસ સરઝમીન શરીફમેં

الشَّجَرَةِ أَنْ يُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ وَأَنْتَ

દરખતસે, કિ ઐ મૂસા ! બેશક મેં હી અલ્લાહ હૂં, સારે જહાનકા પાલનેવાલા (૩૦) ઓર યહ કિ

أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدَبِّرًا وَلَمْ

ડાલદો અપના અસા, તો જબ દેખા ઉસે કિ રેંગતા ચલતા હે, ગોયા કિ વોહ સાંપ હે, તો ચલને લગે મુંહ ફેર કર ઓર મુડકર ન

يُعَقِّبُ يُوسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٢٩﴾

દેખા. ઐ મૂસા સામને આઓ ઓર મત ડરો.. બેશક તુમ અમનવાલોંસે હો (૩૧)

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَنِّبِكَ تَخْرِجَ بَيِّضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۖ وَ

હે જાઓ અપના હાથ અપને ગિરેબાનમં, નિકલેગા સફેદ રૌશન બગૈર કિસી બીમારીકે. ઓર

أَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُنُوكَ بِرَّهَانٍ مِنْ

ઇકઠ્ઠા કર લિયા કરો અપની તરફ અપને બાઝૂકો ડર લગનેસે, તો યહ તુમ્હારી દો નિશાનિયાં હેં, તુમ્હારે

رَيْبِكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ قَالَ

રબની તરફસે ફિરઔન ઓર ઉસકે દરબારિયોંકી તરફ, બેશક યહ લોગ નાફરમાન હેં (૩૨) ઓર કી

لَبِّ إِيَّايَ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝ وَآخِ

કિ એ મેરે રબ મેંને માર ડાલા થા ઉનમંસે એક ના શખ્સકો, તો મેં અન્દેશા કરતા હૂં કિ મુઝકો કતલ કર દેં (૩૩) ઓર મેરે ભાઈ

هُرُونُ هُوَ أَقْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۚ

હારન, મુઝસે ઝયાદા સાફ ઝબાનકે હેં, તો ઉનકો રસૂલ બના દે મેરે સાથ મદદગાર, કિ મેરી તસ્દીક કરતે રહેં,

إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ

કબૂંકિ મેં અન્દેશા કરતા હૂં કિ મુઝકો વોહ લોગ ઝુટલાઅંગે (૩૪) ફરમાન હુવા કિ કરીબ હે કિ હમ મઝબૂત ફરમા દેંગે તુમ્હારે બાઝૂકો તુમ્હારે ભાઈસે,

وَجَعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِأَيِّتِنَا ۚ أَنْتُمَا وَ

ઓર દેંગે તુમ દોનોંકો હેબત, કિ ન પહોંચ સકેં વોહ તુમ દોનોં તક, હમારી નિશાનિયોંકે સબબ, તુમ દોનોં ઓર જિસ

مِنْ أَتْبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُم مُّوسَىٰ بِأَيِّتِنَا بَيِّنٰتٍ

ને તુમ્હારી પૈરવીકી જીતનેવાલે હેં (૩૫) ફિર જબ લે આઅે ઉનકે પાસ મૂસા હમારી રૌશન નિશાનિયાં,

قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا

સબ બોલે કિ “યહ નહીં હે મગર ગઢનત જાદૂ, ઓર હમને નહીં સુના ઉસે અપને અગલે બાપ

الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدٰى

દાદોંમે” (૩૬) ઓર કહા મૂસાને કિ “મેરા રબ ખુબ જાનતા હે જો લાયા હિદાયત

مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

ઉસકી તરફસે, ઓર જિસકા ભલા હોગા ઘરકા અન્જામ. બિલાશુબહ નાકામ રહેંગે

الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَا مَا عَلِمْتُ لَكُمْ

અંધેર મચાનેવાલે” (૩૭) ઓર બોલા ફિરઔન, કિ “એ દરબારિયો મેં નહીં જાનતા તુમ્હારા

مِّنَ الْإِلَهِ غَيْرِي ۚ فَأَوْقَدْ لِي يَهَامُنُ عَلَى الطَّيْنِ فَأَجْعَلَ

کوئی ما'بूہ اپنے سوا. تو پکواؤو میرے لیے اے اسی کی طرف سے, کھیر بناؤ

لِي صَرَخًا لَّعَلِّي أَطْلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَكْظُمُهُ مِّنَ

میرے لیے بولنے کا دھڑ, کہ شاید میں اُنکے آگے بھڑکے ما'بूہ کو. اور میں تو بھال کرتا ہوں اُنکے

الْكَذِبِينَ ۚ ۳۸ وَاسْتَكْبَرَهُ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

جڑے" (۳۷) اور بڑا بنا وہ اور اُسکے سارے لشکر اُس سرزمین میں ناہک.

وَكَلَّوْا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجِعُونَ ۚ ۳۹ فَآخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ

اور سمجھو کہ وہ اسی طرف سے نہیں لوٹیں گے (۳۸) تو پکڑا ہم نے اُسے اور اُسکے لشکروں کو, کھیر اُنکے دیا

فِي الْيَوْمِ فَأَنْظَرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۚ ۴۰ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً

اُن دن سب کو دھریا میں, تو دے دوں گے اُنہیں اُسی طرف سے (۳۹) اور بنا رہا ہم نے اُنکے

يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ۚ ۴۱ وَاتَّبَعْنَاهُمْ

دھیر, کہ بولایا کرے جہنم کی طرف. اور کھاتہ کے دن اُن کی مدد نہ کی جائے (۴۰) اور پیچھے لگا دی اُنکے

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۚ ۴۲

اُس دُنیا میں لعنت. اور کھاتہ کے دن وہ بڑے بُرے اور

لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ

بہشک دی تھی ہم نے موصی کو کتاب, پھر اُسکے کہ ہم برباد کرنا چکے تھے پہلی

الْأُولَىٰ بِصَاحِبِ النَّاسِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۚ ۴۳

اُمتوں کو, دیکھی آہیں بولنے والی لوگوں کو, اور دھایات و رحمت, کہ وہ لوگ نہیلت پاؤں (۴۱)

وَمَا كُنْتَ بِمَجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا

اور تو نہ تھے مغربی میں, جب کہ ہم نے موصی کو حکم, اور نہ

كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۚ ۴۴ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ

تو وہاں سے (۴۲) لیکن اُن پیدہ کرنا تھے ہم اُمتوں کو, کھیر دھیر بڑھ گئے اُن پر

الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا

اُمر. اور نہ تھے تو کھام پڑی مدینہ میں, تیلوات کرتے اُن پر ہماری آیاتوں کو.

وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۳۶﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا

लेकिन हां हम हैं रसूलोंके भेजनेवाले (४५) और न थे तुम तूरकी किसी सिमत, जबकि हमने निदा करमाई थी.

وَلَكِنْ رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ

लेकिन हां यह गैबकी ता'लीम रहमत है तुम्हारे रबकी, ताकि डराते रहो उन्हें जिनके पास नहीं आया कोई डर सुनानेवाला

مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۷﴾ وَلَوْ لَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ

तुमसे पहले, कि वोह नसीहत पा सकें (४६) और अगर न होता यह कि आर्छन्दा पहुँचती उन्हें मुसीबत,

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا

भवजल उसके जो उनके हाथोंने आगे कर रखा था, तो यह कह सकते कि परवरदिगारा क्यूं न भेजा तूने हमारे पास रसूल,

فَتُتَّبِعَ آيَاتِكَ وَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ

कि हम पैरवी करते तेरी आयतोंकी, और छोते माननेवालोंसे (४७) युनान्हे जब आ गया उनके पास डक

مِّن عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْتِيْنَا مِثْلَ مَا أَوْتِيَ مُوسَىٰ ۖ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا

हमारी तरफसे, तो केहने लगे कि क्यूं न दिया गया जिस तरफ दिया गया मूसाको. क्या नहीं छन्दार कर दिया था

بِمَا أَوْتِيَ مُوسَىٰ ۖ مِّن قَبْلُ قَالُوا سِحْرَان تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ

जो दिया गया था मूसाको पहले ही. बोले दोनों जादू हैं ★ बाहम पुश्ते पनाह. और बोले कि हम सब

كُفْرُونَ ﴿۳۹﴾ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ

से छन्दारी हैं (४८) केह दो कि फिर ले आओ तुम्हीं अल्लाहकी तरफसे कोई किताब, जो ज़्यादा छिदायत करे छन दोनों

إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّهُمَا يُتَّبِعُونَ

से, कि हम उसकी पैरवी करें अगर सच्चे हो (४९) फिर अगर न कबूल किया तुम्हारे येले-जको, तो यकीन जानो कि वोह अपनी प्वाछिशों ही के

أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

गुलाम हैं, और उससे ज़्यादा गुमराह कौन है, जिसने पैरवीकी अपनी प्वाछिशे नफ्सानीकी, भगैर किसी छिदायतके, अल्लाहकी तरफसे.

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ

बेशक अल्लाह नहीं राह देता ज़ालिम लोगोंको (५०) और बेशक हमने लगातार नाज़िल करमाई भात, कि वोह

يَتَذَكَّرُونَ ﴿۴۲﴾ الَّذِينَ اتَّبَعَهُمُ الْكِتَابَ مِّن قَبْلِهِ هُمْ بِهِ

याद रखा करें (५१) जिन्हें दी हमने किताब इसके पहले, वोह उससे भी

القصص

يَوْمَئِذٍ ۝ وَإِذْ آيَتُنَا عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ

مانتے ہیں (۴۲) اور جب تیلواوت کی جاتی ہے تو پھر، کہنے لگے کہ ہم مان چکے ہیں، کہ بیلواشوبہ ہک ہے ہمارے

رَبَّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ يَوْمَئِذٍ أَجْرُهُمْ

ربہ کی ترہ سے، ہوشک ہم ہسکے ہلے لیسے نیلاڑ مہڈ تھے (۴۳) یہ لوگ ہیں کہ ہواہ دیے جاتے گے

مَمْرَتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَآيِدَّرْءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمِمَّا

ہل، کہ سہر کرتے رہے اور ہڈائے نہ کی سے ہوراہکی، اور جو

رَسَقْتَهُمْ يُفْقُونَ ۝ وَإِذْ أَسْبَعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَ

سوزی ہڈ ہم نے ہنڈے، ہس سے ہرہ کرے (۴۴) اور جہاں سونا ہلڈڈا ہاتکی، رول ہر لیا ہس سے، اور

قَالُوا إِنَّا أَعْمَالُنَا وَلكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي

کہہ دیا کہ ہمارے لیاے ہمارے آ'مال ہں، اور تہڈے تہڈارے کرتوت ہں، ہمارا سالام لو۔ ہم نہی ہسند

الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ

کرتے جالہلوکی (۴۵) ہوشک یہ توہ نہی لہڈایت کر رہے ہو جسکی یاہا، لہڈن ہاں، یہ ہلواہ

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ وَقَالُوا إِنْ

راہ ڈے رہا ہے جسے یاہے۔ اور وہل ہول جانتا ہے راہ ہانےوالوکی (۴۶) اور کہنے لگے کہ اگر ہم

تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُخْطِفُ مِنْ أََرْضِنَا ۚ أَوْ لَمْ نُسْكَنْ

ہیروی کرے لہڈایتکی آپکے ساہ، تو ہنک لیاے جاتے گے ہم اپنے وتن سے۔ کیا نہی لہڈانا دیا ہم نے

لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُحِبُّ إِلَيْهِ تَسْرَتُ كُلِّ شَيْءٍ رَّسَقًا ۚ مِنْ

ہنڈے ہمنوالے ہرمہں، ہاں لائے جاتے ہں جسکی ترہ ہر ییڑکے ہل، سوزی

لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ

ہماری ترہ سے، لہڈن ہنکے ہولڈتے نہاڈان ہں (۴۷) اور کیتنی ہرہاڈ کر ہڈ ہم نے آہاڈیاں جو

بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا ۚ فَبَلَكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ

ہڈراہی تھی اپنے ہش آراہم ہر۔ تو یہ ہنک ہرہار ہں، نہی رکا جاتا توہ سے جہاں ہنکے آ'ہ،

إِلَّا قَلِيلًا ۚ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ

مگر لڑاسا، اور ہمی رہ گئے وارہ (۴۸) اور تہڈارا رہ ہسٹیہوکی ہرہاڈ ہرمانےوالا نہی،

حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا

যহা তক কি ভেজ দে উসকে মর্কজম কোঁ রসূল, জো তিলাবত করে ওন পর হমারী আয়ত, ওর হম নহী হেঁ

مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۝۵۹ وَمَا أَوْتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ

আবাহিওঁকো তহাড করনেবালে, মগর যহ কি বহাংবালে অংধের মযানেবালে হোঁ (৫৯) ওর জো তুম দিযে গঅে হো কুছ,

فَتَنَاءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝

তো বোহ দু-ন্যাবী জিন্দগীকা রহন সধন ওর উসকী আরাঠশ হেঁ. ওর জো কুছ অল্লাহকে পাস হেঁ বেহতর ওর বাকী রহনেবাবা হেঁ.

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۶۰ أَفَسِنَ وَعْدُهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَا فِئَةٍ كَسَنَ

তো কযা তুম অকল নহী রবতে (৬০) তো কযা জিসসে বা'দা ফরমাবা হমনে অখশ, তো বোহ উসে মিলনেবাবা হী হেঁ

مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُخْضَرِينَ ۝۶۱

অৈসা হেঁ, জিসে রহনে দিযা হমনে দু-ন্যাবী জিন্দগীকা রহন সধন, ফির বোহ কযামতকে দিন পকস কর ছাজির ক্রিযে হুঅে হেঁ (৬১)

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ

ওর জিস দিন ওন্হেঁ নিদা ফরমাবেগা, তো ফরমাবেগা কি কহাং হেঁ জিনকো তুম হমারা শরীক

تَزْعُمُونَ ۝۶۲ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ

সমজা করতে থে ? (৬২) বোল দিযে জিন পর হুরুস্ত নিকলী বাত, কি পরবরদিগারা যহ হেঁ

الَّذِينَ أَغْوَيْنَا ۖ أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا

জিন্হেঁ হমনে গুমরাহ ক্রিযা. জৈসে হম গুমরাহ থে, বেসা হী গুমরাহ ক্রিযা. হম ওনসে বাজ আঅে তেরী তরফ. বোহ হম

إِنَّا نَاعِبُدُونَ ۝۶۳ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُم فَلَمْ

নহী পূজতে থে (৬৩) ওর হুকুম দিযা গযা কি বুলআওে অপনে সাপ্তা শরীকোঁকো, তো ওন্হোঁনে পুকারা ওন্হেঁ, তো নহী

يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ ۖ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ۝۶۴ وَ

জবাব দিযা ওন্হেঁ, ওর দেবনা পডা সবকো অজাব. কাশ বোহ রাহ পাঅে হোতে (৬৪) ওর

يَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ۝۶۵ فَعَبِثَ

জিস দিন নিদা ফরমাবেগা ওন্হেঁ, তো ফরমাবেগা কি কযা জবাব দিযা থা তুমনে রসূলোঁকো (৬৫) তো অংধেরা গঠ

عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ ۖ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ۝۶۶ فَأَمَّا مَنْ تَابَ

ওন পর সারী বাত উস দিন, তো বোহ পূছগছ ন করংগে (৬৬) তো হাং জিসনে তৌবাকী,

وَأَمِنْ وَعَمِلْ صَالِحًا فَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٤٦﴾

और ईमान लाया, और बियाकतके काम किये, तो करीब है कि कामियाबोंसे हो (६७)

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ

और तुम्हारा रब पैदा करे जिसे चाहे और चुन ले. उन लोगोंका कुछ छुट्टियार नहीं. पाकी है

اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٧﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ

अल्लाहकी, और वोह बुलन्द व बाला है उनसे जिनको सब शरीक बनाते हैं (६८) और तुम्हारा रब ખુબ જાનતા है जो कुछ छुपाये उनके सीने,

وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٤٨﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحُكْمُ فِي الْأُولَى

और जो कुछ वोह आदिर करे (६९) और वोही अल्लाह है, कि नहीं है कोई मा'बूद उसके सिवा, उसीकी हम्ह है दुन्या

وَالْآخِرَةِ ۚ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ

व आभिरतमें. और उसीका हुकम है और उसीकी तरफ तुम सब लौटाये जाओगे (७०) पूछो कि जरा देओ तो, कि अगर

جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ

कर दे अल्लाह तुम पर रातको हमेशाके लिये कयामत तक, तो कौन

غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٥٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ

मा'बूद है, अल्लाहका गैर, जो लाये तुम्हारे पास रोशनी, तो क्या तुम्हारे कान नहीं है ? (७१) पूछो कि जरा देओ तो, कि अगर

جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ

कर दे अल्लाह तुम पर दिनको हमेशाके लिये कयामत तक, तो कौन मा'बूद है

غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ وَ

अल्लाहका गैर, जो लाये तुम्हारे पास रात, कि आराम करो जिसमें, तो क्या आंख नहीं रबते ? (७२) और

مَنْ رَحِمْتَهُ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ

उसकी रहमतसे है, कि बनाया तुम्हारे लिये रात और दिन, ताकि आराम करो उसमें, और

لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

ताकि तलाश करो उसका फ़ज़ल, और शुक्रगुजारी करो (७३) और जिस दिन निदा करमाओगा उन्हें,

فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٥٣﴾ وَتَزْعُمُونَ

तो करमाओगा कि कहाँ हैं जिनहें मेरा शरीक तुम समजते थे ? (७४) और भीय निकावा हमने

مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ

હર ઉમ્મતસે ગવાહ, તો હમને ફરમાયા કે લાઓ અપના ધબૂત, તો સબ જાન ગએ કે

الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝۱۵۰ إِنَّ قَارُونَ

હક અલ્લાહકે લિયે હે, ઓર ગુમ હો ગયા ઉનસે જો ગઢા કરતે થે (૭૫) બેશક કારુન

كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ

થા મૂસાકી કૌમસે, ફિર બાગી હો ગયા કૌમકા. ઓર દે રખા થા હમને ઉસે ઇતને ખઝાને,

مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَكُونُ بِالْعَصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ ۝۱۵۱ إِذْ قَالَ لَهُ

કે ઉસકી કુન્જિયાં ભારી બોઝ હો જાતી ઝોરમન્દ જમાઅત પર. જબ કે કહા ઉસે

قَوْمُهُ لَا تَفْرَحُونَ ۝۱۵۲ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۝۱۵۳ وَابْتَغِ فِيمَا

ઉસકી કૌમને, કે મત ઇતરા, બેશક અલ્લાહ નહીં પસન્દ ફરમાતા ઇતરાનેવાલોંકો (૭૬) ઓર તલાશ કર ઇસ માલમેં

أَتَىكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا

જો દે રખા હે તુઝે અલ્લાહને દારે આખિરતકો, ઓર મત ભૂલમેં રહ અપને દુન્યાવી હિસ્સેકે.

وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ

ઓર એહસાન કિયા કર જિસ તરહ કે એહસાન ભેજા અલ્લાહને તેરી તરફ, ઓર મત ચાહા કર ફસાદ મુલકમેં.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝۱۵۴ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

બેશક અલ્લાહ નહીં પસન્દ ફરમાતા ફસાદ મચાનેવાલોંકો (૭૭) ઉસને જવાબ દિયા, કે “મુઝે દિયા ગયા હે યહ, સિર્ફ મેરે ઇલ્મકી

عِنْدِي ۝۱۵۵ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ

બિના પર જો મેરે પાસ હે.” કયા ઉસને ન જાના, કે બિલાશુબહ અલ્લાહને બરબાદ ફરમા દિયા ઉસકે પહલે કિતની

الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَكَثْرَتُ جَعًا ۝۱۵۶ وَلَا يُسْأَلُ

કીમોંકો, જો ઉસસે જ્યાદા થે ઝોરમેં, ઓર બહોત જમાવાલે થે, ઓર નહીં પૂછે જાયા કરતે

عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۝۱۵۷ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ

અપને ગુનાહોંકે બારેમેં મુજરિમ લોગ (૭૮) તો નિકલા અપની કૌમ પર અપની સજાવટમેં.

قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَبِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا

બોલે જો ચાહતે હેં દુન્યાવી ઝિન્દગીકો, કે “એ કાશ હમારા હોતા, જેસા કે

أَوْتَى قَارُونَ ۚ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۖ وَقَالَ الَّذِينَ أُوْتُوا

“દિયા ગયા છે કારૂન. બેશક વોહ બડે નસીબવાલા હૈ” (૭૯) ઓર કહા ઉન્હોને જિનકો ઈલમ દિયા ગયા હૈ,

الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّسَنٍ أَمِنٍ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ

“કિ તુમ પર અફસોસ હૈ, અલ્લાહકા ધવાબ બેહતર હૈ ઉનકે લિયે જો ઈમાન લાએ ઓર લિયાકતવાલે કામ કિયે.

وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ۝ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ ۖ

ઓર નહીં પાતે યહ, મગર સબ્ર કરનેવાલે (૮૦) તો ધંસા દિયા હમને ઉસે ઓર ઉસકે ઘરકો ઝમીનમેં..

فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ وَمَا

તો ન રહ ગયા ઉસકા કોઈ ગિરોહ, જો મદદ કરે ઉસકી અલ્લાહકે મુકાબિલ. ઓર ન

كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ۝ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَتَّبَعُوا مَكَانَهُ

વોહ ખુદ બદલા લે સકા (૮૧) ઓર સુબહકી જિન્હોને આરજૂકી થી ઉસકે જગહકી

بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَاثُرُ اللَّهُ يَبْطِشُ الرِّزْقَ لِسَنٍ يَشْتَكِي

કલ, કિ કેહ રહે હેં કિ અફવાહ ! અલ્લાહ હી કુશાદા ફરમાતા હૈ રોઝીકો જિસે યાહે

مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا

અપને બન્દોમેં, ઓર તંગી કરતા હૈ. અગર ન હોતી યહ બાત કિ એહસાન ફરમા દિયા અલ્લાહને હમ પર, તો ધંસા દેતા હમકો.

وَيَكَاتُ لَآ يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۖ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا

અફવાહ ! નહીં કામિયાબી પાતે કાફિર લોગ (૮૨) યહ આબિરતવાલે ઘર હમ ઉનકે લિયે કરતે હેં

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ

જો ન યાહે બડા બનના ઝમીનમેં, ઓર ન ફસાદ, ઓર અન્જામ બખૈર હોના

لِلْمُتَّقِينَ ۝ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا ۚ وَمَنْ جَاءَ

ડર જાનેવાલોંકે લિયે હૈ (૮૩) જો કર લાયા નેકી, તો ઉસે ઉસસે ભી બેહતર હૈ. ઓર જો કર લાયા

بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا

બુરાઈ, તો ન બદલા દિયે જાએંગે જિન્હોને બદકારીકી, મગર જો ઉનકા

يَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ

કરતૂત હૈ (૮૪) બેશક જિસને તુમ પર ઝિમ્મેદારી લગા દી કુરઆનકી, ઝરૂર વાપસ લાનેવાલા હૈ તુમ્હેં,

مَعَادٍ ۖ قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ قَبِي

તુમ્હારી વાપસીકી જગહ પર. કેહ દો, કિ “મેરા રબ ખુબ જાનતા હૈ, જો હિદાયત લે કર આયા, ઔર જો

ضَلِيلٌ مُّبِينٌ ۝ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ

ખુલી ગુમરાહીમેં હૈ” (૮૫) ઔર તુમ ઉમ્મીદ નહીં કરતે થે કિ પહોંચાઈ જાએગી તુમ તક કિતાબ,

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ۚ وَلَا

મગર રહમત હૈ તુમ્હારે રબકી તરફસે, તો કભી ન હોના મદદગાર કાફિરોંકે (૮૬) ઔર ન

يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۚ وَادْعُ إِلَىٰ

કભી વોહ રોક બન સકેં તુમ્હારે, અલ્લાહકી આયતોંસે, ઈસકે બા’દ કિ નાઝિલ ફરમાઈ ગઈ તુમ્હારી તરફ, ઔર બુલાતે રહો

رَبِّكَ ۚ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ

અપને રબકી તરફ, ઔર કભી ન હોના મુશ્રિકીનસે (૮૭) ઔર ન દુહાઈ દેના અલ્લાહકે સાથ

إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۚ

દૂસરે મા’બૂદકી.. નહીં હૈ કોઈ મા’બૂદ ઉસકે સિવા.. હર ચીઝ મિટનેવાલી હૈ સિવા ઉસકી ઝાતકે.

لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

ઉસીકા હુકમ હૈ, ઔર ઉસીકી તરફ તુમ લોટાએ જાઓગે (૮૮)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْتِ ۚ ۲۹

સૂરએ અન્કબૂત મકકિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૬૮ રુકૂઅ ૭

الَّذِينَ أَحْسَبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ

અલિફ-લામ-મિમ.. (૧) કયા ગુમાન કર રખા હૈ લોગોંને કિ છોડ દિયે જાએગે, યહ કેહ કર કિ “હમ ઈમાન લા ચુકે”, ઔર “વોહ

لَا يُقْتَنُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ

આઝમાએ ન જાએગે” (૨) ઔર બિલાશુબહ હમને આઝમાયા જો ઉનસે પહલે હૂએ, તો ઝરૂર બતા દેગા

اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ ۚ أَمْ حَسِبَ

અલ્લાહ ઉન્હેં જો સચ્ચે હેં, ઔર ઝરૂર બતા દેગા જૂટોંકો (૩) યા સમજ બેઠે હેં

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَن يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۚ

જો કરતે હેં બુરે કામ, કિ વોહ હમસે બઢ નિકલેંગે. કેસા બુરા ફેસલા કરતે હેં (૪)

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ

જો લો લગાએ હે અલ્લાહસે મિલનેકી, તો યકીનન અલ્લાહકા મુકરર કિયા હુવા વક્ત ઝર આનેવાલા હે, ઓર વોહી સુનનેવાલા

الْعَلِيمُ ⑤ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ

જાનનેવાલા હે (૫) ઓર જિસને જિહાદ કિયા, તો વોહ અપને ભલેકો જિહાદ કરતા હે. કિ યકીનન અલ્લાહ બેપરવાહ હે

عَنِ الْعَالَمِينَ ⑥ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ

સારે જહાનસે (૬) ઓર જો માન ગએ ઓર કરનેકે કામ કિયે, તો હમ ઝર મેટ દેંગે

عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑦

ઉનકે ગુનાહોંકો, ઓર ઝર ઉન્હેં બદલા દેંગે જ્યાદા બેહતર, ઉસસે જો વોહ અમલ કરતે થે (૭)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ

ઓર હમને તાકીદ કરમા દી ઈન્સાનકો અપને માં-બાપકે સાથ નેકીકી. ઓર અગર વોહ દોનોં દબાવ ડાલેં તુમ પર, કિ શરીક

بِئِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ فَرَجِئِكَ فَأَنِبْئُهُمْ

બનાવ મેરા, જિસકા તુમ્હેં કિસી તરહ ભી ઈલ્મ નહીં, તો મત કહા માનો ઉનકા. મેરી તરફ તુમ સબકા લોટના હે, તો બતા દૂગા

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑧ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

તુમ્હેં જો તુમ કરતે રહે (૮) ઓર જો માન ગએ ઓર કરનેકે કામ કિયે,

لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ⑨ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ

તો ઝર હમ દાખિલ કરેંગે ઉન્હેં લિયાકતવાલોંમેં (૯) ઓર કુછ લોગ હેં, કિ “કેહતે હેં

أَمَّا بِاللَّهِ فَرَدًّا أَوْ ذِي قُوَّةٍ فَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑩

કિ હમ માન ગએ અલ્લાહકો,” ફિર જબ હુબ દિયા ગયા અલ્લાહકી રાહમેં, તો બનાને લગે લોગોંકે ફિત્નેકો, અલ્લાહકે અઝાબ

اللَّهُ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ

કે બરાબર. ઓર અગર આ ગઈ મદદ તુમ્હારે રબકી તરફસે, તો ઝર કહેંગે કિ હમ આપકે સાથી થે.

أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ⑪ وَلَيَعْلَمَنَّ

કયા અલ્લાહ ખુબ નહીં જાનતા ? જો સારે જહાનકે સીનોંમેં હે (૧૦) ઓર ઝર બતા દેગા

اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ⑫ وَقَالَ الَّذِينَ

અલ્લાહ ઈમાન લાનેવાલોંકો, ઓર ઝર મા'લૂમ કરા દેગા મુનાફિકોંકો (૧૧) ઓર બોલે

كُفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ ۖ

કુફર કરનેવાલે ઈમાન લાનેવાલોંકો, કિ ચલ પડો હમારી રાહ, ઓર હમ અપને ઝિમ્મે લેંગે તુમ્હારે ગુનાહોંકો.

وَمَا هُمْ بِحَمِيلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

હાલાંકિ વોહ ઉનકે ગુનાહોંકે ઝિમ્મેદાર કુછ ભી નહીં હેં. બિલાશુબહ વોહ જૂટે હેં (૧૨)

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ

ઓર જરૂર અપના ભારી બોજ વોહ ઉઠાએંગે, ઓર ઉન બોજોંકે સાથ ઓર બોજ. ઓર જરૂર પૂછે જાએંગે

الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ ۱۳ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ

કયામતકે દિન, જો ગઢા કરતે થે (૧૩) ઓર બેશક ભેજા હમને નૂહકો ઉનકી કૌમકી તરફ,

فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ

તો રહે ઉનમેં એક હજાર બરસ, પચાસ સાલ કમ. તો પકડા ઉન્હેં

الطُّوفَانَ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ ۱۴ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَ

તૂફાનને, ઓર વોહ અંધેરવાલે થે (૧૪) ફિર બચા લિયા હમને નૂહ ઓર સારે કિશ્તીવાલોંકો, ઓર

جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ ۱۵ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا

કર દિયા હમને ઉસકો નિશાની સારે જહાનકે લિયે (૧૫) ઓર ઇબ્રાહીમ, જબ કિ કહા અપની કૌમકો, કિ પૂજો

اللَّهِ وَاتَّقُوهُ ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ ۱۶ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ

અલ્લાહકો, ઓર ઉસે ડરો, યહી બેહતર હે તુમ્હારે લિયે અગર ઇલ્મસે કામ લો (૧૬) તુમ બસ પૂજા કરતે હો

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ

અલ્લાહકે મુકાબિલ બુતોંકી, ઓર ગઢન્ત ગઢતે હો. બેશક જિન્હેં

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَبْدُوَنَّ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا

તુમ પૂજતે હો અલ્લાહકે મુકાબિલ, નહીં માલિક હે તુમ્હારી રોઝીકે, તો તલાશ કરો

عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ ۱۷

અલ્લાહકે યહાં રોઝી, ઓર પૂજો ઉસે ઓર શુક કરતે રહો ઉસકા. ઉસીકી તરફ લૌટાએ જાઓગે (૧૭)

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

ઓર અગર તુમને જુટલાયા, તો બેશક જુટલા ચુકી હેં ઉમ્મતેં તુમસે પહલે. ઓર નહીં હે રસૂલકે ઝિમ્મે,

إِلَّا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ

મગર સાફ સાફ પહોંચા દેના (૧૮) કયા ઉન્હેં નહીં સૂઝા, કિ કેસે ઈબ્તિદા ફરમાતા હૈ અલ્લાહ ખલ્કકી,

ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي

ફિર દોબારા બનાએગા ઉસે. બેશક યહ અલ્લાહકો આસાન હૈ (૧૯) બતાઓ કિ સૈર કર ડાલો

الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ

ઝમીનમેં, ફિર દેખો કિ કિસ તરહ શુરૂઆ કિયા ખલ્કકો, ફિર અલ્લાહ પૈદા ફરમા દેગા

الْآخِرَةَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

દોબારા. બેશક અલ્લાહ હર ચાહે પર કાદિર હૈ (૨૦) અઝાબ દે જિસે ચાહે,

وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ثَقُلُ بَوْنٌ ۝ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

ઓર રહમ ફરમાએ જિસ પર ચાહે. ઓર ઉસીકી તરફ તુમ સબ ફેરે જાઓગે (૨૧) ઓર ન તુમ હરા સકનેવાલે

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ

ઝમીનમેં, ઓર ન આસ્માનમેં, ઓર ન તુમહારા અલ્લાહકે મુકાબિલ કોઈ

دَوْلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ

યાર ઓર ન મદદગાર (૨૨) ઓર જિન્હોને ઈન્કાર કર દિયા અલ્લાહકી આયતોંકા, ઓર ઉસકે મિલનેકા, વોહ સબ

يَكْسُوا مِنْ رَحْمَتِي ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ فَمَا كَانَ

નાઉમ્મીદ હો ચુકે મેરી રહમતસે, ઓર ઉન્હોંકે લિયે હૈ દુખવાલા અઝાબ (૨૩) પસ ન થા

جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ

ઉનકી કોમકા કોઈ જવાબ, મગર યહ કિ બોલ પડે કિ માર ડાલો ઉન્હેં, યા જલા દો ઉનકો, તો બચા લિયા

اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَ

અલ્લાહને ઉન્હેં આગસે. બેશક ઉસમેં ઝરૂર નિશાનિયાં હૈં ઉનકે લિયે જો માનેં (૨૪) ઓર

قَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا ۖ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ

ઈબ્રાહીમને કહા કિ તુમ લોગોંને બના રખા હૈ અલ્લાહકો છોડ કર બુતોંકો, અપની આપસકી મહબ્બતસે

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ

યહી દુન્યાવી ઝિન્દગીમેં. ફિર કયામતકે દિન ઈન્કાર કરેગા તુમહારા એક દૂસરેસે,

وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا ۖ وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ

और ला'नत भेजेगा ओक दूसरे पर. और तुम्हारा हिक्काना जहन्नम होगी, और न होगी तुम्हारा कोई

تُصْرِيْنَ ۚ قَالَمَن لَّهٗ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي ۚ

महदगार (२५) तो मान गये उनको वूत... और एब्राहीम बोले कि, “में सबको छोड कर यला अपने रबकी तरफ़.”

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ

बेशक वोही गल्बेवाला छिक्मतवाला है (२६) और बप्शा हमने उन्हें ईसहाक और या'कूब, और

جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۚ وَاتَّيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي

कर दिया उनकी नस्लमें नुबुव्वत और किताबकी, और दिया हमने उन्हें उनका अज

الدُّنْيَا ۚ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلُوطًا إِذْ

दुन्यामें. और बिलाशुबह आबिरतमें हमारी अहलियतवालोंसे हैं (२७) और वूत, जबकि

قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ ۖ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا

कहा अपनी कौमकी कि तुम करने आते हो बेशर्मीको, नहीं पहले किया तुमसे

مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝ أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَ

किसीने सारे जहानसे (२८) क्या तुम बहकारी करते हो मर्दोंसे, और

تَقَطَّعُونَ السَّبِيلَ ۚ وَتَأْتُونَ فِي كَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ

रोक काट करते रहते हो रास्तेकी.. और अपनी बरी मजलिसमें नाशाईस्ता काम करते हो, तो न था

جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ

उनकी कौमका कोई जवाब, मगर यह, कि “बोले कि ले आओ अल्लाहका अजाब अगर

مِّنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ

सत्ये हो” (२९) वूतने हुआकी, कि “परवरदिगारा मुझकी इत्त ह दे इसाद मयाने

الْمُفْسِدِينَ ۚ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ ۖ

वाली कौम पर” (३०) और जब आ पहाँये हमारे कासिद एब्राहीमके पास भुशभबरी ले कर,

قَالُوا إِنَّا مُهَبِّكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا

तो बोले, कि “हम ज़रूर भरबाद कर देनेवाले हैं उस बस्तीवालोंको. बिलाशुबह यहाँके लोग

ظَلِيمِينَ ۶۱ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِسَنِّ

अंधेरवाले थे” (३१) कडा, कि “उसीमें लूत हैं.” सब बोले “हम भुल जानते हैं जो

فِيهَا ۖ لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۖ

उसमें हैं.. हम उन्हें ज़रूर बचा देंगे और उनकेवालोंको, मगर उनकी औरतको जो पिछड़ जानेवाली थी” (३२)

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ ذُنُوبًا بِهِمْ

और जब यह हुआ कि आ गये हमारे कासिद लूतके पास, तो बुरा लगा उन्हें उनका आना, और दिल तंग हुआ उनसे,

ذُرْعًا ۚ قَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَأَهْلَكَ

और सब बोले, कि “मत डरो और न रन्जदा हो.. हम बचानेवाले हैं तुमको और तुम्हारे लोगोंको,

إِلَّا امْرَأَتَكَ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۖ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ

सिवा तुम्हारी औरतके,” कि पिछड़ जानेवालोंसे थी (३३) “हम उतारनेवाले हैं

هَذِهِ الْقَرْيَةَ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۖ وَلَقَدْ

ईस आबादीवालों पर अज़ाब आस्मानसे, जो नाइरमानी किया करते थे” (३४) और बेशक

تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۖ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ

रफ छोड़ी हमने उससे भुली निशानी उनके लिये जो समझें (३५) और मद्यनकी तरफ उनकी बिरादरीके

شُعَيْبًا ۖ فَقَالَ لِقَوْمٍ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا

शुअैबकी, युनाय्ते उन्होंने कडा कि ओ मेरी कौम पूजो अद्लाहको, और उम्मीदवार बनो पिछले दिनके, और न

تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۖ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ

झिरो जमीनमें फ़साद फैलाते (३६) तो जुटलाया सबने उन्हें, तो पकडा उन्हें

الرَّجْفَةُ ۖ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَثِينَ ۖ وَعَادًا وَثمودًا

जट्ठलेने, तो सुलझकी अपने घरोंमें घुटनेके बल औंधे (३७) और आद व थमूद,

وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ ۖ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ

और रौशन हो चुके तुम्हें उनके घर... और लवा लगा दिया उनकी नज़रमें शैतानने

أَعْمَاهُمْ فَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ ۖ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۖ

उनके करतूतोंको, तो रोक दिया उन्हें राहसे. छायांकि वोह आंभवाले थे (३८)

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ قُوسِي بِالْبَيِّنَاتِ

اور کارون و فرعون و هامان... اور بیلایوہل آہہ اونکے پاس مہسا نیشانیوںکے ساتھ،

فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا

تو یل سہ ہڈے ہنے مہککے، اور نہ یے ہڈ نیکلنےوالے (۳۷) تو ہر آککے پکڈا ہمنے

بَذَلْنَاهُمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ

ہسکے گنہہکے سہہہ. تو کورل وول ہے جسکے پر لولہ ہمنے پتہریلی آہہی، اور کورل وول جسکے

أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَ

ہے لیاہ ہنڈاہنے، اور کورل وول ہے جسکے ہنسا دیاہ ہمنے لہہنہہ، اور

مِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

کورل وول جسکے ڈیہو دیاہ ہمنے، اور یل ہات نہ یی ڈی اہلواہ لولہ کرے اون پر، لےکین وول ہلہ

أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ

اہنے لپر اہہر مہاتے یے (۴۰) اونکی مہیال جسوںنے ہنا رہا ہے اہلواہسے ہتہاہلک ڈو کر

أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ إِذَا أَخَذَتْ بِتِيَارٍ وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ

اہنے یار، مڈڈکی مہیالکی ترل ہے. ڈی ہنا لیاہ ہر، اور بیلایوہل سہ ہروںسے لڑاہا کمکور

لَبِيتُ الْعَنكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا

مڈڈکا ہر ہے.. اگر ہلہ رہتے لوتے (۴۱) بیلایوہل اہلواہ جانتا ہے، وول لوگ جس ییڈکی

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

ما'ہڈ جان کر ڈلارل دتے ہے، ہسکے مہکاہلے پر. اور وولہ ہلڑلتوالا لیکمتوالا ہے (۴۲)

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ ﴿٤٣﴾

اور مہیالے ہے کڈاوت ہناتے ہے ہم لوگوںکے لیاہ. اور نہل سہلتے ہسے، مگر ہلہوالے (۴۳)

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

پیدا کرماہا اہلواہنے آسمانوں اور لہہنکو لک. ہشک ہسہے لڑر

لَايَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

نیشانی ہے ہمانوالوںکے لیاہ (۴۴)